

DE DOOP DER ONGEBOREN VRUCHT.

In afwachting, dat een nieuwe tak van wetenschap — de thanatologie — positieve uitkomsten brengt, zal SCHOONHOFF zich blijven stellen naast de sententia probabilis van dr. DAMEN. In de hoop, dat de Nederlandsche leermeesters der R. C. geestelijkheid op grond van de reeds bestaande wetenschappelijke uitkomsten betreffende den dood aanleiding zullen vinden, om rekening te houden met deze uitkomsten, zie ik af van verdere gedachtenwisseling, omdat deze op een dood punt dreigt te komen. Zou SCHOONHOFF ooit kunnen erkennen, dat dr. DAMEN feitelijk de sectio caesarea op de stervende verdedigt, en dat hij — onbegrijpelijk voor een katholiek man van gezag — zoo lichtelijk heenglijdt over het zesde gebod?

De scholastiek toegepaste Rede is een gevaarlijke gids, omdat één verkeerdelijk opgestelde hypothesis voert tot de contraire conclusie, als waartoe een juist gebruik van het ons gegeven verstand had moeten voeren. Voor zulke fouten is hij behoed, die niet verloren heeft het geloof in een persoonlijk geweten. Maar zelfs als SCHOONHOFF de Nederlandsche conscientie negeert en tot individueel gevoelssentiment stempelt, en zich daartegenover beroept op de Lex certa, dan had hij toch moeten bedenken, dat ik geen vrijstelling bepleit voor den katholieken geneesheer van codex n. 746 § 4, maar den nadruk leg op de voorwaarde: *si mater praegnans mortua fuerit*.

Laten wij met geduld en vertrouwen afwachten, of het standpunt van dr. DAMEN zal blijven dat der R. C. Kerk.

Alkmaar, 3 October 1921.

A. J. KORTEWEG.

INFORMATIE-BUREAU VOOR TIJDSCHRIFTEN.

Naar aanleiding van het artikel in no. 13 van dit *Tijdschrift* over bovenstaand onderwerp, wil ik SCHUURMANS STEKHOVEN inlichten, dat door mij reeds in 1917 pogingen in de door hem aangegeven richting zijn gedaan. Daartoe opgewekt door den bekenden catalogus van ARIËNS KAPPERS en daartoe in staat gesteld door den vrijen tijd, welken de mobilisatiejaren mij brachten, heb ik toen alle tijdschriften en periodieken op geneeskundig gebied, in den algemeensten zin des woords, die in ruim 200 openbare en belangrijke particuliere, Nederlandsche bibliotheken te vinden zijn, in kaartstelsel gebracht. Met het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* ben ik daarna in onderhandeling getreden om dezen catalogus evenals dien van ARIËNS KAPPERS en later dien van LAMERS (welke hun toestemming gaven de hunne in mijn kaartstelsel te verwerken) door de redactie als bijlage van het *Tijdschrift* te laten uitgeven. De hooge drukkosten (de catalogus bevat meer dan 3000 tijdschriftnamen) hebben dit destijds echter onmogelijk gemaakt. Ik heb daarop den catalogus in een tiental exemplaren laten typen, hetgeen nog niet geheel voleindigd is, teneinde die door de betreffende bibliotheken te laten corrigeeren, tevens in de hoop, wanneer eenmaal tot het uitgeven kan worden overgegaan, door een duidelijke copy, de drukkosten te kunnen verminderen.

Telken jare heb ik getracht, door het rondzenden van briefkaarten aan de verschillende bibliotheken, den catalogus bij te houden, maar den tijd, welken dit werk vereischt, vermag ik daaraan niet meer te geven. Ik heb dan ook dezelfde gedachte gehad als in het bedoeld artikel is uitgewerkt, om een bureau te stichten, dat de verdere zorg voor het bijhouden van den catalogus en het verstrekken van inlichtingen op zich kon nemen. Het meest geschikt daartoe kwam mij de Koninklijke Akademie van Wetenschappen te Amsterdam voor, de vincula scientiarum, waar ook de soortgelijke catalogus van het Nederlandsche Natuur- en Geneeskundig Congres is ondergebracht. Ik heb echter de overtuiging gekregen, dat men ook daar thans niet over voldoende tijd en personeel beschikt om dit werk, naast het vele andere, zorgvuldig te kunnen verrichten. Naar ik meen, is echter op de Staatsbegroting voor 1922 een grooter subsidie voor de Koninklijke Akademie uitgetrokken, juist om de bibliotheek-administratie te kunnen re-